

DE OVERVAL

(Das Geld ist im Eimer)

Criminele komedie in vier bedrijven

door

DIETMAR STEIMER

vertaling

Hub Fober

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE OVERVAL – DAS GELD IST IM EIMER** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **DIETMAR STEIMER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Dietmar Steimer

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Ralf - stamgast in diverse cafélokaliteiten, 'n tikkeltje achterbaks, wil nochtans doorgaan voor 'n man van eer, waant zich bovendien de heer des huizes

Sandra - z'n energieke echtgenote, die wel beter weet en zich al helemaal geen knollen voor citroenen laat verkopen

Debbie - hun dochter, die smoorverliefd is en nog maar één ding mist om haar geluk compleet te maken, namelijk, de toestemming van pa, om met de man van haar dromen te mogen trouwen

Oma - moeder van Ralf, zeer bijziende en, wat nog erger is, zo doof als 'n kwartel en nog steeds de baas spelend over haar Ralfje

Barend - vriend van Ralf, eenvoudig van aard, beslist geen groot licht en daardoor, vooral op cruciale momenten, behoorlijk onzeker

Maris - vriendin van Sandra, in niet geringe mate naïef, graag optredend als plaatselijk nieuwsblad en bovendien beslist niet verlegen

Tim - geliefde van Debbie en van beroep rechercheur, vriendelijk enerzijds en zelfverzekerd anderzijds, maar desondanks toch 'n heel acceptabel mens

DECOR:

Alle vier de bedrijven spelen in de eenvoudig, gemoedelijk ingerichte woonkamer van een boerenhofstee en de toestand wordt beschreven, gezien vanuit de zaal. In de linker korte kant voren een deur, die wordt aangeduid met naaikamer. In dezelfde korte kant, achter, de buitendeur, die ook als zodanig in de tekst wordt aangeduid. In de rechter korte kant 'n deur, die naar de keuken en de slaapkamers voert. De inrichting van de kamer kan naar eigen goeddunken, maar per se noodzakelijk zijn: een tafel met vier stoelen, benevens een divan en tegen de achterwand een dressoir, met daarop 'n telefoon. In de achterwand tevens 'n raam, dat geopend kan worden.

EERSTE BEDRIJF

Achteloos neergeworpen op 'n stoel ligt 'n trui, ergens anders 'n stropdas, 'n colbertjasje is op 'n tafel gekwakt, op de divan ligt 'n diplomatenkoffertje, tot aan de rand gevuld met pakjes geld, in de omgeving ervan nog enkele losse pakjes, Ralf op van rechts, 't is hem duidelijk aan te zien, dat hij een zware nacht achter zich heeft.

Ralf: Gloeiende, was me dat even 'n nachtje! (*handen aan 't hoofd*) Ik geloof, dat zich hierboven 'n smidse gevestigd heeft! Ik heb ze vaak bruin gebakken, maar zoals vannacht...! En 'n gevoel in m'n lijf alsof... (*ziet koffertje, z'n mond valt open, perplex*) Waar komt dat dan nu vandaan? (*slikt eens, schudt z'n hoofd 'n paar maal*) 'n Koffer met geld! (*neemt 'n pakje*) Ben ik dan nog steeds bezopen? (*gaat op divan naast koffertje zitten, vertwijfeld*) Waar ben ik vannacht dan in godsnaam mee bezig geweest? (*nadenkend*) Eerst was ik in de Groene Linde, daarna 'n poosje in de Adelaar, vervolgens heb ik nog 'n paar pintjes genomen in het gemeenschapshuis en ben daarna weer teruggegaan naar de Linde. (*staat op, de kledingstukken verzamelend, in gedachten*) En daarna ben ik natuurlijk naar huis gegaan, maar vanaf dat moment mis ik 'n stuk van de film! (*verbijsterd*) Bijsterveld, wat heb je vannacht uitgespookt? (*gooit kleren weer neer, grijpt pakje geld*) Hoe ben ik aan dat geld gekomen? (*nadenkend*) M'n laatste halte was de Groene Linde, dat weet ik nog wel. (*gooit pakje terug, gaat naar telefoon, kiest al*) Kan ik 't best Lotje even bellen, misschien dat die me... Lotje? Met Bijsterveld. Kind, luister eens. Weet jij nog zo'n beetje wat ik gedaan heb, voordat ik vannacht naar huis ging...? Gezongen, geschreeuwd en alle deerntjes in hun achterste... Nou ja, ik had 'm nogal geraakt, dat weet je. Maar eh, hoe laat ben ik dan naar huis gegaan en met wie...? Oei oei zeg! Maar eh, in elk geval dus alleen...

Welnee, ik wilde 't alleen maar even weten, dat is alles. Je bent bedankt. Doei. (*opleggend*) Ben ik nog geen stap verder. (*neemt pakje geld*) En toch moeten die moppen ergens vandaan... (*er wordt aangeklopt aan de buitendeur, Ralf, geschrokken, stopt de losliggende pakjes vlug in 't koffertje, klapt 't dicht, schuift 't onder de divan, roept*) Binnen!

Barend: (*op van buiten, met blauw oog en 'n pleister in 't gezicht, mist 'n paar tanden*) Hallo Ralf. Ben je alleen?

Ralf: Ha Barend! Ja, moederziel. Sandra is 'n dagje naar haar zus en Debbie is er op 't moment ook niet. Alleen oma moet hier ergens rondhangen. Maar zeg, waar was jij gisteren? En hoe zie je d'r uit?

Barend: Ik eh, ik ben ergens naartoe geweest.

Ralf: Aha. En waar naartoe?

Barend: (*nors*) Ergens, zei ik toch.

Ralf: Zo zo. Meneer Blankeneel heeft dus nog ergens 'n oude vlam zitten, is per ongeluk tegen haar momentele vrijer opgebotst en heeft daar enig letsel aan overgehouden.

Barend: Klets niet zo stom. Dat vuur is allang gedoofd! Maar eh, wat ik je vragen wilde: jij bent gisteren toch zeker in de Groene Linde geweest, nietwaar?

Ralf: O ja, en hoe!

Barend: En na afloop ben je tevoet naar huis gegaan.

Ralf: Vermoedelijk wel.

Barend: Wat vermoedelijk? Was je tevoet of niet?

Ralf: Natuurlijk man. Dacht je soms met 't vliegtuig?

Barend: Is je op de terugweg iets opgevallen?

Ralf: Wat zou me dan opgevallen moeten zijn?

Barend: (*ongeduldig, met volume*) Is je wat opgevallen, of niet?

Ralf: Wat sta je je nu op te winden, man! Dadelijk blijf je er nog in! En als je 't weten wilt: ik had teveel getankt en derhalve (*hand aan z'n hoofd*) moet je niet zo tekeer gaan. M'n hoofd staat op springen.

Barend: Dan is je ook niets opgevallen, anders wist je 't wel. (*afgaand*) Tot kijk.

Ralf: (*verbaasd*) Wat moest dat nou voorstellen? Waar is die op de vroege morgen mee bezig? Of ben ik soms nog niet helemaal bij m'n positieven? (*knielend, koffertje tevoorschijn halend*) Maar ik ben in elk geval wel nuchter genoeg om te weten, dat hier 'n bom duiten in zit! (*het geld bekijkend*) En daar mag om de verdomme niemand iets van te weten komen! Dit is mijn geld! Waar 't vandaan komt, zal me worst wezen. Nu is 't van mij! (*uitgelaten*) Van mij! Van mij!

Oma: (*inmiddels op van rechts, kijkt over z'n schouder mee*) En jongen, ben je nog steeds m'n bril aan 't zoeken?

Ralf: (*schrikt, slaat deksel dicht, schuift koffertje weer onder de divan*) Nee nee ma! Ik bedoel eh, ja ja, natuurlijk zoek ik je bril, maar kan 'm nergens vinden.

Oma: En wat had je daar? (*trekt 'm aan 'n oor*) Toch zeker niet weer van die vieze blaadjes met allemaal blote meiden, hoop ik?

Ralf: Maar nee ma, hoe kom je erbij? Dit is oud papier.

Oma: Ik kan me nog goed herinneren, hoe ik je op 'n dag betrapt heb met 'n blaadje vol naakte meiden. O ja, alles naakte meiden en geen enkele man.

Ralf: Mahaa, dat is gadsiederrie dertig jaar geleden! Moet je daar nu nog steeds mee blijven komen? Mij lijkt 't beste, dat je maar weer teruggaat

naar je kamer. Mogelijk dat je daar ook je bril vindt.

Oma: *(afgaand rechts)* Maar nee jongen, ik ben toch niet blind. Zoek alleen m'n bril. Denk dat ik nog maar eens op m'n kamer ga kijken. *(Ralf kijkt haar na, haalt, als deur dicht is, koffer weer tevoorschijn, oma weer terug, in de deur)* Weet je ook zeker, dat m'n bril niet tóch hier is?

Ralf: *(koffer weer vlug dicht)* Ja oma, dat weet ik precies!

Oma: Wat moet ik nou met 'n servies? M'n bril zoek ik!

Ralf: *(opgewonden)* Oma, die is niet hier, maar denkkelijk op je kamer, zoals altijd!

Oma: O zo, alweer geen tijd. *(afgaand)* Altijd als ik iets vraag, heeft hij geen tijd.

Ralf: *(koffer weer openmakend)* En laat me nu eens in godsnaam met rust!

Oma: *(weer terug)* Zeg Ralf...

Ralf: *(klapt koffertje weer dicht, vertwijfeld)* Wat nu weer?

Oma: ...hebben we soms 'n stookolielekkage?

Ralf: Stookolie? *(springt op, overal ruikend)* Ik ruik niets! *(verontrust)* Heb jij dan soms iets geroken?

Oma: Doe niet zo kleinerend! Ik ben niet door iets gestoken! Ik vroeg 't alleen maar, omdat de laatste keer dat je ze opgewonden was, er ook stookolie wegliep.

Ralf: *(schreeuwt)* Ik ben niet opgewonden!

Oma: Ho ho vriendje, schreeuw niet zo tegen je moeder, ja! En mij zal 't immers sowieso worst wezen, want ik heb immers m'n allesbrander.

Ralf: *(smekend)* Dan ga in godsnaam naar je kamer en stook tot je 'n ons weegt, maar verdwijn! En alsjeblijft 'n beetje vlug!

Oma: Ga weg, je hebt 't in je rug? En je hoeft nooit iets te tillen!

Ralf: *(getergd, schreeuwend)* Afnokken! Wegwezen!

Oma: *(onthutst, verwonderd)* Rustig jochie, ja, rustig! Als je zo begint, ga ik weer naar m'n kamer hoor, moet je 't zelf maar weten. Jij bent compleet over je toeren! *(hoofdschuddend)* En dat op jouw leeftijd! *(af in rechts)* Volgens mij ben je totaal aan 't doordraaien.

Ralf: *(vlug naar deur rechts, luisterend, weer terug, koffertje openend)* Zo, en nu ga ik 't spul eerst eens tellen! *(grijpt pakje, in extase)* Tjonge, dat had me jaren eerder moeten overkomen! Nu kan ik me alles permitteren, waarvan ik tot nu toe alleen maar heb kunnen dromen! Auto's, 'n villa, verre reizen maken, leuke meiden en noem maar op! Maar niettemin vraag ik me ondertussen toch wel af, aan wie ik dit wonder te danken heb. *(met gesloten ogen voor het koffertje op de knieën zittend)* Lieve sprookjesfee! Als jij 't soms geweest bent aan wie ik dit geluk te danken heb, toon je dan aan me en dan zeg ik

slechts één woord: *(op dit moment Sandra op via buitendeur, in jas en met reistas, blijft even verwonderd staan, kan 't koffertje niet zien, maar wel de geknielde Ralf)* dankjewel!

Sandra: Graag gedaan!

Ralf: *(schrikt)* Wat? 'n Echte fee? *(ziet Sandra, moffelt 't koffertje vlug onder de divan)* Ik bedoel eh, jij Sandra?

Sandra: Had je dan soms iemand anders verwacht?

Ralf: *(geërgerd)* Nee, natuurlijk niet! Maar waarom ben je... *(slikt eens, dan slijmerig vriendelijk)* Hartstikke fijn, dat je er weer bent. En, hoe was 't met je zus? Functioneert haar lasterlijk mondwerk nog steeds naar behoren?

Sandra: Geef niet altijd af op m'n zus, ja! En eh, heb je al koffie gezet? Ik heb namelijk nog niet ontbeten.

Ralf: *(in zichzelf)* Ben je niet de enige. *(weer normaal)* Ik geloof, dat oma ermee bezig is geweest.

Sandra: *(even af in rechts, weer terug, zonder jas en tas, maar met tablet waarop ontbijt)* Op onze oma kan men zich verlaten, in weerwil van 't feit, dat 't jouw moeder is. *(Ralf heeft inmiddels de radio aangezet)* Waarom zet je de radio aan? *(zet 'm af)* Doe je anders toch ook niet.

Ralf: *(zet 'm weer aan)* Denk, dat er nu de nieuwsberichten op zijn. Wil wel eens weten wat er vannacht al zo te doen is geweest in de wereld. *(met de radio is iets mis, er zit 'n storing in, die hier wordt aangegeven met rrrrr en waardoor Ralf zichtbaar geïrriteerd is, weet dit te verbergen)*

Radio: ...de tweede kamerleden, die daarover mogelijk reeds rrrrr een besluit zullen nemen. Naar wij zonet vernemen, werd in de rrrr nacht bij de rrrrr bank in Loverdal ingebroken. De onbekende dader wist met een bedrag van rrrrr te ontkomen. Het enige aankno rrrr over de politie beschikt, zijn een paar tanden van de dader, die in de rrrrr van het rrrrr gevonden werden. Tot slot nog het weer. Morgen rrrrr...

Ralf: *(radio geïrriteerd uitzettend)* Wat is er met dat prul aan de hand? Sinds wanneer heeft ie dat?

Sandra: Oma is sinds gisteren haar bril kwijt en 't zou me niets verbazen, als ze de radio met de magnetron verwisseld zou hebben. Maar wat geeft 't. We waren toch al van plan 'n nieuwe te kopen. *(Sandra doet zich tegoed aan 't ontbijt, Ralf drinkt alleen koffie)* Waarom eet je niet? Heb je geen honger?

Ralf: Ik eh, jawel, maar eh, ik wil vandaag 'n beetje vasten. Weet je, dat is goed voor de maag. Ontslakken noemen ze dat.

Sandra: Ontslakken? Aha, dan kijk maar uit, dat je niet teveel ontslakt, anders blijft er niets meer van je over. Wat heb je eigenlijk gedaan, gisteravond in je eentje?

Ralf: Och, niets bijzonders. Eerst wat teevee gekeken, daarna nog even in bed gelezen en zo tegen tieners zal ik dan in slaap gevallen zijn.

Sandra: (*ironisch*) Gossie zeg, je zou dus opeens 'n modelechtsmaatje zijn geworden? Geloof je toch zeker zelf niet! Ik denk eerder, dat je ze wel alledrie gehad zult hebben: de Groene Linde, de Adelaar en het gemeenschapshuis. En daar heb je gezongen, geschreeuwd en alles, wat ook maar enigszins vrouwelijk was, in de kont geknepen. Geef 't maar gerust toe!

Ralf: Niets geef ik toe, niets!

Sandra: Natuurlijk doe je dat niet. Heb je immers nog nooit gedaan. Je hebt zelfs nooit toegegeven, dat je bij de geboorte van Debbie straalbezopen was.

Ralf: Dat zeg jij.

Sandra: Je bent toen linea recta van de kraamkliniek naar de kroeg gegaan en hebt daar 'n oude schoolvriend getroffen, die eveneens vader was geworden.

Ralf: Precies. En op dat heilig moment hebben we afgesproken, dat onze kinderen samen zouden trouwen. Daarom kan Debbie zich ook de moeite besparen met iemand anders te komen aanzetten.

Sandra: Doe 's normaal jij! Je hoeft toch alleen maar toe te geven, dat je toen dronken was, dan tellen zulke afspraken niet eens meer. Je kunt de toekomst van onze dochter toch niet op een dergelijke lichtvaardige manier op 't spel zetten!

Ralf: Belofte maakt schuld. (*af via buitendeur*) En nu ga ik eerst eens kijken of er buiten nog iets te doen valt.

Sandra: (*hem na, in de deur roepend*) Als je niets mocht vinden, kom je maar terug. Help ik je wel met zoeken! (*deur dicht, terug naar tafel*) Met die klopt toch iets niet, dat voel ik aan m'n eksterogen. (*steekt in gedachten iets in d'r mond, peinzend*) Hij zal wel wel weer de beest hebben uitgehangen vannacht en dan weet je 't bij die nooit... Maar, daar kom ik nog wel achter, meneer Bijsterveld, reken maar!

Maris: (*na kort klopje op via buitendeur*) Hallo Sandra.

Sandra: Hé Maris, zo vroeg al?

Maris: Zag je langsgaan. En, hoe was 't bij je zus? Nog alles bij 't oude?

Sandra: Welja, z'n gewone gangetje. Maar ga toch zitten.

Maris: (*plaatsnemend, haar monsterend*) Maar met jou is wat, dat zie ik zo. Zit je iets dwars soms?

Sandra: Och, die verdomde Ralf! Eerlijk Maris, ik heb geen idee wat ik ermee aan moet. Weet je, Debbie heeft nu al anderhalf jaar 'n vaste vriend en zo voor en na zijn ze al eens over trouwen aan 't praten.

Maris: Hou maar op, weet ik 't al! Ralf kan die vent natuurlijk niet pruimen en is falicant tegen zo'n verbintenis.

Sandra: Maar hij kent 'm niet eens, want de jongen is nog nooit hier geweest!

Maris: Ja zeg, waarom is hij dan tegen 'm?

Sandra: Luister. Op de dag van Debbie's geboorte heeft Ralf in de kroeg 'n oude schoolmakker getroffen, die op dezelfde dag 'n zoon had gekregen. Welnu, na het zoveelste pilsje hebben ze toen afgesproken, dat die twee met elkaar zouden trouwen en die waanzin krijg ik 'm maar niet uit z'n hoofd gepraat.

Maris: Begrijp niet, dat je daar zo'n probleem van maakt. Was ik zo mee klaar. Ik zou gewoon tegen 'm zeggen: luister vriend, overmorgen trouwt Debbie, zo en zo laat, daar en daar. Als je zin hebt, kun je ook komen.

Sandra: Eerlijk? Zou je dat zó doen?

Maris: Wat ik je brom! Die moet je voor 'n voldongen feit zetten. Maar eh, heb je al 't laatste nieuws gehoord? Wat dacht je wat hier vannacht gebeurd is?

Sandra: Geen idee. Vertel 's vlug!

Maris: Er is ingebroken bij de bank!

Sandra: (*onthutst*) Dat meen je niet!

Maris: Wat ik je vertel! En de politie heeft ook al 'n gloeiend spoor! O ja! De inbreker is, toen hij, links en rechts om zich heen kijkend, de bank kwam uitrennen, vermoedelijk tegen 'n lantaarnpaal geknald en daarbij heeft hij 'n paar tanden verloren.

Sandra: Tjonge zeg, moet 't toch ook wel 'n dreun zijn geweest!

Maris: Hoeft toch niet Sandra! Criminelen hebben immers allemaal rotte tanden! Of denk je soms, dat in de gevangenis toptandartsen voor hen klaar staan?! Dat gajes hoeft maar te niezen, dan vliegen je de tanden en kiezen al om de oren!

Sandra: Ga weg, is dat zo?

Maris: Welja! En maar goed ook. Nu kan de politie aan de hand van die tanden tenminste de dader vinden.

Sandra: Hoezo? Kan dat dan? Ik bedoel, ze kunnen toch zeker niet bij iedereen naar ontbrekende tanden gaan zoeken.

Maris: Natuurlijk niet. Maar ze gaan naar de tandartsen. Die tanden waren namelijk geplombeerd en de tandartsen zijn verplicht de bijzondere kenmerken daarvan in hun bestanden op te nemen.

Sandra: O zo. Nou, dan zullen ze 'm ook wel vlug te pakken hebben.

Maris: Allicht. Maar zeg, wat is eigenlijk met Ralf? Hij zag er niet al te florisant uit, toen ik 'm net op de hof tegenkwam.

Sandra: Logisch. Hij heeft gisteravond teevee gekeken, daarna nog even in bed gelezen en is vervolgens vroeg gaan slapen.

Maris: Ach zo. Maar eh, weet je niet of hij voor kort 'n bijeenkomst heeft

gehad, 'n vergadering of zo?

Sandra: Niet dat ik weet. Hoezo?

Maris: Toen hij me blikte, zei hij: jij hebt er nog net aan gemankeerd en toen heb ik me natuurlijk meteen afgevraagd waar ik dan gemankeerd zou hebben, begrijp je?

Sandra: Heeft niets te betekenen meid. Dat is 'n soort stopwoord van 'm.

Maris: (*opstaand en naar links*) Ach zo, hoef ik me daar al geen zorgen meer over te maken. Maar ik moet nu wel gaan, want er zal toch iemand moeten zijn, die de politie informeert over welke tandartsen we hier in de buurt hebben. (*afgaand*) Tot ziens maar weer.

Sandra: Ja ja, tot ziens. (*in zichzelf*) Die zullen beslist op je zitten te wachten. (*tafel opruimend*) 'n Bankoverval, en dat bij ons. 't Wordt ook met de dag erger. (*wil met tablet af via rechts*) Maar ze laten op de teevee toch verdorie ook niets anders... (*tot oma, die net opkomt met 'n plastic zak*) Morge oma. Ik wist al dat je op was, want ik vond 't ontbijt.

Oma: O ja, m'n bril ben ik nog steeds kwijt.

Sandra: Die zal wel weer terecht komen. (*afgaand*) Als je de deur even achter me wil sluiten

Oma: (*maakt deur dicht, hoofdschuddend*) Ik heb m'n bril toch niet buiten! (*naar divan*) Maar ondertussen vraag ik me wel af, wat ik verkeerd heb gedaan tegenover de jongen. (*haalt koffertje onder de divan uit, opent 't*) Zo opgewonden als hij was! En 't oud papier bewaart hij onder de divan. (*ondertussen alle bankbiljetten in de zak stoppend*) Zoiets doet men toch niet! (*ijverig doende*) En als ik me nu maar kon herinneren waar ik met m'n bril gebleven ben... Anderzijds, zonder bril zien sommige dingen er wel stukken beter uit. (*koffertje onder divan terugstoppend, af via rechts*) 't Ligt er maar aan, hoe je 't bekijkt, zei de blinde.

Barend: (*op via buitendeur, zichtbaar nerveus, gevolgd door Ralf*) Eerlijk Ralf, je moet me helpen. (*smekend*) Je bent m'n vriend en daarom moet je me helpen! (*Ralf haalt glaasjes en fles jonge klare uit 't dressoir*)

Ralf: Kalmeer nu eerst eens 'n beetje! Wat heb je toch man? Zo straks had je 'n humeur als van 'n getergde neushoorn en nu ben je opgewonden als 'n jonge meid die voor 't eerst...

Barend: (*onderbrekend*) Om de verju man, ik zit om hulp verlegen, niet om stomme opmerkingen!

Ralf: (*borrels schenkend*) Ja ja, 't is al goed. Laten we er nu eerst maar eentje nemen. Wel, gezondheid. (*drinken klein slokje*) Zo, en nu vertel maar eens waar de schoen wringt.

Barend: (*spichtig om zich heen kijkend*) Kan ons hier niemand horen?

Ralf: (*geruststellend*) Nee nee, wees maar niet benauwd.

Barend: (*samenzweerderig*) Weet je, de politie was er al, tenminste in onze straat... (*kijkt weer angstig om zich heen*) en je zou eh, ik bedoel, stel dat er iemand naar vraagt, dan zou je alleen maar hoeven te zeggen, dat wij twee gisteravond de hele tijd samen zijn geweest.

Ralf: (*geschrokken*) Waarom dat dan? (*kijkt nu ook om zich heen*) Heb je soms iets uitgevreten?

Barend: Kijk, dat zit eh, ik bedoel eh... weet je, ik heb eh... (*resoltuut*) ach nee, laat maar liever. Vergeet 't!

Ralf: (*krijgt 'n vermoeden, z'n blik wordt getrokken naar 't koffertje onder de divan*) Wat bedoel je met "vergeet 't"? Niets vergeet ik! Allé, voor de dag ermee! Heb jij soms... (*op dat moment Sandra op van rechts, met 'n tas en de intentie om de deur uit te gaan*) ...heb ik 't jong weer gewoon terug in de stal gezet, bij de anderen en waren ze meteen weer rustig. En zo zou jij 't eigenlijk ook moeten doen.

Sandra: (*slecht gemutst en argwanend*) Barend?!

Barend: Hallo Sandra. Alweer druk in de weer?

Sandra: Dat zie je toch! (*met blik op de fles*) En, wat moet dat voorstellen? (*Ralf en Barend gieten de rest van de borrel weer terug in de fles*) Is dat soms de nieuwste mode? Op klaarlichte dag wat staan rondlummelen en jonge klare drinken, zoals studenten en politici? Doen jullie beslist liever, dan de handen uit de mouwen steken, nietwar! Maar zo werkt dat niet, mijne heren, zo niet!

Ralf: Dat met die studenten is niet waar. Die moeten vaak al om half zes opstaan.

Sandra: O ja? Om half zes?

Ralf: Tuurlijk! Als ze nog om boodschappen moeten. De winkels sluiten immers om zes.

Sandra: (*honend*) Ha! Ha! Wat zijn we weer grappig!

Barend: (*sullig*) Op koopavond kunnen ze tot half negen blijven liggen.

Sandra: (*vernietigende blik, dan knallend*) Blankeneel, vertel jij me liever eens hoe je zo toegetakeld komt? Wat is er met dat fietsenrek van je gebeurd en met de rest? Heb je soms onder 'n wals gelegen?

Barend: Ja kijk, dat is eh, dat kwam eh, ik vroeg mezelf eigenlijk ook al af hoe ik eh...

Sandra: Weet je overigens, dat bij jou thuis de telefoon staat te rinkelen?

Barend: (*royaal*) Laat maar rinkelen. Ik ben er immers niet. (*ziet bevelende hoofdknik Sandra richting buitendeur, timide*) Ik bedoel eh, dan kan ik misschien maar beter even gaan afnemen, nietwaar. (*af via buitendeur*) Dan eh, tot ziens maar weer.

Ralf: (*achter Sandra's rug richting raam en rechts nikkend*) Ja ja, Barend, tot kijk.

Sandra: *(bits)* Zou je nu niet eerst eens die fles terug op z'n plaats zetten?! Je weet goed, dat aan 't boerenbedrijf geen snee droog brood meer te verdienen is en dat we op de kleintjes moeten passen. *(hem bekijkend, terwijl hij de fles in het dressoir zet)* En trek alsjeblieft je werkschoenen aan, ja! Wat heb jij op een doordeweekse dag op die dure kalfsleren dingen rond te paraderen?!

Ralf: *(slaafs)* Zeker Sannie, heb je ook volkomen gelijk bij.

Sandra: *(bevelend)* En bespaar me alsjeblieft dat schijnheilig gedoe, want je meent er toch geen barst van! Ga oma liever 'n emmer water brengen! Ze heeft weer alle oud papier verzameld om er papierbriketten van te maken.

Ralf: Maar zeker Sannie. Doe ik met alle plezier, dat weet je toch.

Sandra: *(af buitendeur)* Nu ga ik eerst om boodschappen en denk erom, dat je je ondertussen gedeisd houdt!

Ralf: Maar zeker San... *(tegen de gesloten deur)* Arrogant kreng, je kunt me de rug op! *(naar 't raam, op 't punt dit open te trekken, peinzend in de verte)* Barend... Zou me niets verbazen, als hij uiteindelijk de bankrover zou blijken te zijn. Blijft de hamvraag: hoe is de buit dan bij mij terechtgekomen? *(trekt raam open, roept)* Barend, je kunt komen. Sandra is weg! *(raam sluitend)*

Oma: *(inmiddels op van rechts)* En jongen, gaat 't weer 'n beetje?

Ralf: Is bij mij dan al eens ooit iets niet gegaan? *(ogen ten hemel)* En waar gaat 't deze keer over? Soms weer iets gevonden dat lekt?

Oma: *(enthousiast)* O ja? Je hebt 'm ongeschonden ontdekt? *(en, z'n vragende blik ziende)* M'n bril bedoel ik.

Ralf: *(laat zich vertwijfeld op de divan vallen, luid)* Néé! Ik heb je bril niet gevonden!

Oma: *(hoofdschuddend)* Nog steeds helemaal over z'n toeren. *(begripvol, als tegen 'n klein kind)* Ja ja, m'n Ralfje, blijf nu maar rustigjes hier zitten, *(over z'n hoofd aaiend)* 't doet je toch niemand wat, m'n kleintje. *(weer af in rechts)* Ik had je willen vragen wat water voor me te halen, maar dat doe ik nu wel zelf.

Ralf: Is ze nu helemáál aan 't doordraaien? Wie zou mij nu wat...?

Barend: *(heeft, na klopje, hoofd om de deur gestoken)* En, Ralf, is de kust veilig? *(komt dan helemaal op)*

Ralf: Ja ja, kom binnen! Ga nu eerst maar eens ergens zitten en dan vertel je me precies wat je vannacht hebt uitgespookt.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto